

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za ožnanila plačuje se od četiristopne petiristopne vrste po 6 kr., če se ožnanilo jeterkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, ožnanila t. j. vse administrativne stvari.

V Ljubljani 6. avgusta.

Navadno velja pravilo, da se nobena država ne bi smela utikati v sosedne države notranje zadeve. A kakor ni pravila brez izjeme, tako tudi opažamo, da zlasti mogočni nemški sosed kaj rad posega v naša notranja vprašanja, da nikakor ne štedi s svojimi dobrimi sveti, da si mnogokdaj prisvaja tehtovito besedo in da je v obče o naših razmerah skoro bolje poučen, nego mi sami.

To obnašanje sosedovo vzbuja nam čestokrat nevoljo, ker se nam dozdeva, da je ugledu in časti države naše na kvar, pripeti se pa tudi, da nam taki članki ugajajo, ker so nam takorekoč iz ust vzeti in ker se strinjajo z nazori in željami našimi.

Tako je tudi bilo, ko smo te dni dobili v roke „Magdeburgische Zeitung“, list, ki je izmed največjih v nemški državi in se zmatra za Bismarckovega ostroga pristno glasilo. Zadnji dan preteklega meseca priobčil je napominani list dopis z Dunaja, ki se bavi s položajem na Hrvatskem in je zelo zanimiv. Dopis pravi mej drugim:

Že nekaj časa se v tukajšnjih dvornih, posebno pa vojaških krogih, ki so z dvorom v dotiki, obrača večja pozornost razmeram na Hrvatskem. Odkar se je cesarjevič Rudolf s svojega nadzorovalnega potovanja vrnil iz Zagreba, se politični odnosi na Hrvatskem ne gledajo več skozi madjarska očala in tako je prodrlo prepričanje, da sedanjega bana, grofa Khuena Hedevarja dosedanje delovanje nikakor ni tako, da bi poravnalo nasprotja politiška ter pomirilo prebivalstvo. Grof Kuhen je sicer umel, hrvatskega naroda oficijalno zastopstvo prilagoditi nazorom in težnjam, v Pešti priljubljenim, a ta način „pomirjevanja“ prouzročil je mej narodom baš nasprotni učinek. V deželni zboru poseda sicer iz najrazličnejših elementov sestavljena večina, a narod pozna te svoje takozvane zastopnike le po imenu in se drži zmerne opozicije, katera je sestavljena iz nezavisnih in inteligentnih hrvatskega plemstva članov, mej katerimi so grofi Drašković, Jelačić, Pejačević in baron Ožegović najznameniteji. Kar od ostalega plemstva hodi za banom, to so taki, ki

so gmotno ali že propali, ali pa, ki pripadajo k plemstvu madjarskemu, katero se je na Hrvatskem naselilo.

Na Dunaji so o položaji dobro poučeni in že premišljajo, kako odpraviti zlo. Dokaz temu, da so že nekateri hrvatski plemenitaži, pripadajoči opoziciji, bili poklicani k cesarju, da povedó svoja mnenja. Izvestno pa so dnevi Hedevarjevega poslovanja že šteti in imenujeta se že dva moža kot naslednika njegova. Prvi je general baron Ramberg, baš te dni povodom petdesetletnice svoje, počaščen ročnim pismom cesarjevim, drugi pa umirovljeni F. Z. M. Fran Filipović, bivši poveljnik v vojaški krajini. Ramberg, rodem Šlezak, menda ni brez namena pridobil si državljanstvo hrvatsko in pristojnost v občino Zagrebško. On tudi uživa simpatije naroda hrvatskega še izza one dobe, ko je kot kraljevski komisar z zmernostjo in najstrežjo nepristranostjo izimno stanje 1883. olajševal.

Nasproti tem in drugim trditvam omenjenega dopisnika, katerih pa vseh z ozirom na naše tiskovne razmere priobčiti ne moremo, zdi se nam zanimivo mnenje glasila zmerne opozicije hrvatske, katero za to izjavo nema polne vere, kajti: „Za grofom Khuenom kraljevski komisar kot naslednik, to bi verovali le tedaj, ko bi pred tem imenovanjem gospod Koloman Tisza bil odstavljen z mesta svojega. Da bi gospod ministerski predsednik ta poraz svoje hrvatske politike preživel, zdi se nam absolutno nemogoče. Pet let zastopal je pl. Tisza pred svetom trditev, da se stvari v Hrvatski naravno razvijajo, da se je zaupniku njegovemu, grofu Khuenu Hedevarju ju sijajno posrečilo, pomiriti deželo in ustanoviti redne, zaupanja vredne razmere. Zdaj pa naj pride kraljevski komisar, kateri se na vesoljnem svetu pokliče le tedaj, kadar treba uravnati popolnoma pohabljenе odnose. Gospod Tisza se ve da tudi po našem mnenji ni mož, ki bi bil občutljiv za malenkosti, toda vse ima svojo mero in svoj cilj in mi bi mislili, da bi nadomestitev bana „normalnih razmer“ s cesarskim generalom, bila tudi konec ministerski slavi gospoda Tisze. Bodi sicer temu, kakor mu drago, gospod Tisza dal nam je ustavno življenje pokušati od take strani, da nam

je na vsak način vse jedno, kaj je bodočnost za nas priredila. General ali negeneral, to nas ne ogreva, ker vemo, da se za nas stvar ne more več shujšati.“

Družbe sv. Cirila in Metoda redna III. velika skupščina v Ptuj

dne 29. julija 1888.

(Dalje.)

9. Neizprosna smrt pobrala je iz naše srede zopet dokaj vrlih družbenikov. Umrl je ravno v noči po II. skupščini v Trstu premarljivi prvomestnik ondotni moški podružnice Viktor Dolence, ki si je za našo družbo stekel neveljivih zaslug. V Trstu je pobrala smrt i drugega prijatelja slovenskega šolstva musgr. A. Hrovatina. — Na Goriskem obžalujemo smrt družbenikov profesorja M. Lazar-ja in dekana P. Kobala. — Slovenska Koroška je zaplakala v preteklem letu ob gomi dveh najodličnejših sinov, svojih prvoboriteljev in prvoučiteljev. Preminol je v Žabnici dekan L. Frčnik in kmalu potem oče koroških Slovencev, naš prvi čestni član musgr. prof. A. Einšpieler. Na tej, za vso Slovenijo prebitki izgubi, je družbeno vodstvo brzojavno izrazilo globoko sožalje. — Osrednja Kranjska izgubila je vrlega domoljuba. Prvomestnik Brdske podružnice častni kanonik, dekan I. Toman, sklenil je svoje blago življenje. — V zeleni Štajerski prominulo je tudi nekaj naših društvenikov, ustanovnik župnik I. Sever in davčni kontrolor R. Mikuš i. t. d.

Vsem preminolim rodoljubom blag spomin, a plačilo v nebesih! (Slava!)

10. Zopet je vodstvu prijetna dolžnost, danes slovesno izraziti iskreno za hvaloslovenskemu časništvu, ki tako čvrsto podkrepljuje našo družbo osobito pa našima dnevnikoma, ki sta tako točno razglašala vsa vodstvena naznanila. — Vsem slavnim načelnistvom na tolikej požrtvovalnosti in vzgledni trudoljubivosti presrečna zahvala in priporočilo za bodočnost!

11. Slavna skupščina! Naša družba sloni na katoliško-narodni podlagi; zato je delovala in bo

LISTEK.

Lušanje.

II.

Gospod urednik! Govoril sem Vam zadnjič, da cesarja ni bilo k nam ono leto, a zakaj ne, tega nesem vedel. No, zdeti se mi je začelo, da morebiti zato ne, ker ni župana v naši sicer zelo imenitnej vasi. Kdo bi ga bil vendar pozdravil, jelite? Vas brez župana, to je kakor rogač brez rogov. A da take veljavne osebe mi nemamo, krivi smo mi sami. Pomrmo sicer radi, da ta in ta tega ni prav naredil, a da bi sami izkusili napraviti bolje, tega ne. To je sicer za nas precej slabo znamenje, a res, je res. Še volit nikoli ne gre nobeden Lušan, kedar v sosednji vasi izbirajo sami in nam svoje glave. Bojé se tega sam Bog, ve zakaj, kakor zajec strela. Samo Brnoža je jedenkrat šel. Bil je namreč radoveden, kako se vrši ta stvar, kakor je govoril sam, ali, kakor je trdila nejevoljna njegova žena, bil je tako len tistega dne, da si je kar brez pratike naredil praznik. A bodi to kakor koli — šel je. No ljubim sosedom svojim se s tem ni prav nič pridobikal. „Hm“, golčali so

„čemu to? Za župana bi bil rad.“ „Več hoče biti, nego mi“, godrnali so drugi. „Zagodimo mu kako da jo bode pomnil nekoliko časa!“ svetovali so tretji. In možje so se zbrali in ukrenili bistro in razumno, da mu v šalo in zasmeh napravijo tak svečan vsprejem, kakoršnega še škofu ne zmirom. Otroci jim napleto naglo vencev, sami posekajo mlajev, napravijo velik slavalok pred vasjo, sploh, vse uredi, kar treba. Še zvoniti so mu hoteli, a to je zabranil gospod župnik, „ker zvonilo ni za šalo“. Ko se je prigugal proti večeru Brnoža prav vesele volje in rudečega obraza, pevke naglo zapoje, možnarji zapokajo, ljudje zagrmé „slava!“ in „živio!“ da se kar hiše tresó. Brnoža debelo gleda, kakor je gledal oné: iščoč okolu vola, kupi ga in upoti se okolu gore proti domu, grede pridno zalivaše. Malo pijan, vrne se nevede po drugej strani gore nazaj in pride v mraku do iste hiše, kjer je o zori kupil vola. Čudno zastrmi vanjo, je-li „zacoprano“, kali? Tako zre dalj časa tudi Brnoža, a nazadnje mu pride vendar pametna misel v glavo. „He, ljudje božji, stopimo raje v krčmo in omočimo malo grlo! Jaz dam koj sam za osem poličev in še za pol na vrh, če treba.“ In šli so k Starmanu in pili ga do trde noči in s trde noči do belega dne in bili so tako medene volje, da je Kveder, zelo moder in zelo zelo trezen

mož — Bog mu daj nebesa, kedar bode umrl — da je še Kveder zapel vinsko pesen o Noi, ki se glasi nekako tako le:

Noa je bil prav očak,
Prav očak in prav možak,
On je prvi trto vzredil,
Prvo kapljico naredil,
Prvi človek vince pil,
Prvi človek pijan bil.
Bil je že prileten starček,
Vender ljubil je kozarček:
Rad je trkal,
Raj še srkal:
Srebnol ter ga še nalil,
Dokler ni ves pijan bil.
Noa je močan svetnik,
Naš svetnik in naš priprošnjik,
Dober vzgled je nam delil,
Pijmo, kakor on je pil!
Pijmo, da ga očastimo,
Kiselo se ne držimo:
Grehov oprosti naš župnik,
A krčmar nam bode upnik,
Da ne sprazni se kozarček,
Če b' omagal nam denarček.
Pimo, kakor Noa pil je:
Srebnol je in še nalil je.
Noa je bil prav očak,
Prav očak in prav možak.

Tako se je torej končala ta stvar, Brnoži v

delovala po krščanskem geslu: Nobenemu krivice, a narodu — slovenskemu — pravico — materinega jezika v vse žole, koder bivajo Slovenci. — Dok ne dosežemo tega, po čemer koprni zvesto slovensko srce, da se bo naša mladina izobraževala v domovinskem to je: krščansko narodnem duhu, imela bo naša družba posla dovolj; o da bi imela i sredstev! Mili Bog jo blagoslovi na pri prošnjo tv. Cirila in Metoda!

V to svrhu danes zopet kličemo vse rodoljube na delo za vero in dom, v duhu Vašega nepozabljivega Božidara Raiča, ki počiva v naši sredini, beli Ljubljani; onim ob mejah slovenskih — ali smemo klicati: „memento mori“ spominjaj se narodne smrti! — ne — bolje: „Vigilantibus iura!“ (Budečim pravica!) slovensko šolstvo ima dokaj neprijatejev.

Zato poslušnimo pesnika-proroka, kličočega čez vse slovenske planjave:

„Brodarjem pomoči nesimo,
Naš čolnič pogube otmimo!“

(Navdušeni „slava“ in „živio“ klici, splošno odobravanje.)

Na vprašanje prvomestnikovo: da-li želi kedo kaj pripomniti k izveštvju tajnikovemu se ne oglasi nihče. Bilo je soglasno odobreno, kar konstatuje prvomestnik.

(Dalje prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 6. avgusta.

Koroške Nemce je silno razkačilo, da se pri razpisu službe okrajnega sodca v St. Pavlu zahteva tudi znanje slovensčine. To je vsekako pravično, ker v tem okraju biva do 2 tisoč Slovencev. Nemci pa v svojih pravicah nikakor neso prikrajšani, če bode sodec tudi slovenski znal, da mu ne bode treba po tolmači občevedati s slovenskimi strankami ali je pa pošiljati pred štajerska sodišča.

Mladočeski poslanec Herold je na shodu volilcev v Kutni gori razkladal nazore svoje stranke. On nikakor ne odobrava, da Čehi podpirajo sedanjo vlado. Ko bi bili on in njegovi tovariši preverjeni, da sedanja vlada hoče izvesti avtonomijo in narodno enakopravnost, bi jo tudi podpirali. Sedanja vlada pa tega neče in ne more storiti, ker je zavisna od vnanje konstelacije, avstrijsko nemške zveze in od dualizma. Napraviti hočejo le nemško-madžarsko koalizijo, da bode Srednja Europa, katero je vedno predstavljal nemški narod, se pripravila za boj s slovanstvom. Zaradi tega je Avstrija pomaknila težišče svoje proti Balkanu. Podlage te politike se ne spremenijo s kako koncesijo ali kako drobtino, ki se nam vrže. Češki narod mora vedeti, komu da služi. Vedeti mora, da ga hočejo prikleniti na nemško-madžarsko politiko in na tendencije te politike. Če podpirajo Čehi vlado, podpirajo hkratu tudi to politiko in to je njihova napaka. Odkar se je odrekel češki narod opoziciji, zgubil je simpatije svobodoljubnih narodov. Ne preostaje mu nič drugega, da se zopet popolnem zavé svojega narodnega prepričanja.

Lani je **naučni minister** bil zaukazal, da se naj polagamo opusté višji realni razredi v Kutni gori. Vsi ugovori čeških poslancev neso nič pomagali. Poslanec Kaizl je celo odložil svoj mandat in voljen je bil v državni zbor Mladočeh Herald. Minuli mesec je pa naučni minister Gauč, ne da bi kdo pričakoval,

naznanil županstvu v Kutni gori, da prihodnje leto ostanejo še vsi realni razredi. Morda se je vlada preverila, da ne kaže nasprotovati Čehom in bode naučni minister skušal polagoma popraviti, kar je lani izpridil.

Vnanje države.

Srbski naučni minister je odredil osnovo geodetičnih šol in meteoroloških opazovališč v Niši, Valjevu, Pažarevcu, Kragujevcu, Zajčarju, Kruševcu, Vranju, Pirotu, Šabaci in Užici na državne stroške.

Ruski car odpotuje ta mesec k manevrom v Kremenčug v južni Rusiji. Od ondu pojde car na jedno svojih posestev na Poljskem, kjer ostane nekaj časa. S Poljskega odpotuje na Kavkaz. Srednje Azije pa letos ne bode pohodil.

Ob svojem času bila se je osnovala na **Francoskem** liga za varstvo človeških pravic. Ta liga se je bila osnovala pred vsem v ta namen, da bi ovirala Boulangerjeve agitacije. Ker je pa Boulangerjeva zvezda jela bledeti, je tudi ta liga jela razpadati. Zastopniki delavcev so jej že obrnili hrbet. V departementu Nord se je mišljenje tako neugodno obrnilo da Boulangerja, da se niti ne upa več ondu napovedati svoje kandidature.

Nemški cesar pojde v kratkem v Alzacijo in Loreno. V septembru pride v Baden Baden, od koder potuje na Dunaj in v Rim. V Londonu so jako nevoljni, da novi nemški cesar popolnem prezira Anglijo. V svojem prestolnem govoru je ni omenil in sedaj hoče pohoditi druge evropske vladarje, v London pa ne pojde. Angleška kraljica je mislila iti v toplice v Baden Baden, ko pa vidi, da cesar Viljem tako prezira Anglijo, tudi ona ne pojde v Nemčijo.

Dopisi.

Iz Savinjske doline 3. avgusta. [Izv. dop.]

Veselica, kojoj so Mariborski abiturijentje dne 22. m. m. priredili v gostilni g. Hausenbichlerja, se je prav vrlo obnesla in bode vsem udeležiteljem ostala v vednem spominu. Kako pa tudi ne? Kdor je gledal in poslušal mladi slovenski naraščaj, nado in diko našega naroda, temu je gotovo srce jelo živahneje biti in prepričati se je moral, da bode prišla doba, ko bode mili naši domovini jelo sijati zlato solnce, da mora priti čas, ko bode njeno glavo, mesto trnjeve krone, kitila moč, sreča in slava. Take in jednake misli so nas obhajale, ko smo slišali lepe slovenske pesmi iz mladih grl, ko smo slišali slavnostni govor, ki je bil biser cele veselice. Gospod Janko Žolgar iz Slovenske Bistrice je s svojim govorom pouzročil, da je vse navzočne zavzela neka sveta nadošenost. Gospod govornik žel je za svoje mojstersko delo gromovito odobravanje, v naših srcih pa je vzbudil nado, da ga bomo v kratkem času videli v prvi vrsti braniteljev mile majke naše.

Kakor že povedano, bila je vsa veselica prav sijajna. Vse točke vsporeda vršile so se prav izborni; pesem „Nazaj v planinski raj“, v koji je gospod Sigl s svojim milim in lepim glasom kar očaral občinstvo, ponoviti se je morala, kakor tudi druge pesmi, posebno pa četverospeli. Gospodu pevovodji moramo častitati na toli izbornem uspehu.

Omeniti tudi hočemo, da so gg. abiturijentje s svojim finim in skromnim obnašanjem delali vso čast šoli, kojoj so zapustili, pokazali so, da si v teku dolgih let neso samo bistrili uma, nego tudi blažili

srce. Vskliknemo jim iz celega srca: Vestno uporabite tudi v bodoče zlati čas vaše mladosti, da postanete „slavni svijetu, nebu ugodni!“

Zanimanje za veselico kazalo se je v vseh krogih precej po razpošiljatvi vabil, zategadel bila je pa udeležitev prav mnogobrojna. Počastili so nas gostje iz Celja, Šent Jurija, Spodnje Hudinje, Novoga Celja, Pirešce, Griž, Šent Pavla, Braslovč, Polzele in Vranskega. Posebno mnogoštevilno je bil zastopan poslednje imenovani trg.

Po končanem vsporedu začela se je mladini najljubša zabava — ples. Pri tej priliki opazovali smo, da so gg. dijaki tudi spretni plesalci. Naj še povemo, da so prostori gospoda Hausenbichlerja prav pripravi za takšne veselice. Hmeljska sušilnica se je po neutrudnem prizadevanji gospoda Ivana Naraksa spremenila v prav zalo, lepo okinčano dvorano. Ker je gospod Naraks to delo brezplačno opravil, bodi mu tem potom najtoplejša zahvala izrečena. Vse je bilo lepo in dobro, le s Šmarsko godbo marsikateri neutrudni plesalec ni bil zadovoljen, ker je bila — lena.

Iz Zatičine 3. avgusta. [Izv. dop.] Kakor drugod, se je tudi pri nas glede praznovanja cesarjeve 40letnice že marsikaj ugibalo — „Drevored naj se pred gradom v ta izredni spomin zasadi“, dejali so nekateri, a drugi zopet spravljali so zopet pereče vprašanje na dnevni red ter nasvetovali, da Zatiška vas oziroma semkaj ušolane občine pač ne morejo te slavnosti dostojnejše praznovati, kakor, da razširijo šolo v dvo- ali trirazredno ljudsko šolo. — A žalibog! ostalo je le pri besedah in vse zopet — kakor je pri nas že navada — spi spanja pravičnega. — Če vzamemo šolska poročila v roke, našli bomo, da je malo četrterazrednic na Kranjskem, ki bi imele toliko šolo obiskujočih otrok, kakor jih ima naša jednorazrednica. Nad 360 otrok poučuje pri nas jeden sam učitelj, umevno je, da je pri toliki množici ves njegov trud zaman. — Lehko torej, da otroci, ki so po več let tukaj v šolo hodili, zapustivši jo, niti brati in pisati ne znajo. — Čemu otroke siliti v šolo, ker, ako pridejo vsi, v šoli nima prostora!

V zmislu postave morala bi se naša šola zaradi ogromnega števila otrok razširiti vsaj v trirazredno ljudsko šolo in skrbeti bi se moralo, da se sezida na pripravnem kraju novo šolsko poslopje.

Tukajšnji ljudski šoli je do zdaj odmerjena v gradu v pritličji majhna zelo vlažna soba, v katero še dohaja smrdljiv zrak iz dvorišča in zdi se nam, da imamo šolske postave jedino le zato, da nam jih treba ni izpolnjevati, kajti, ko bi se vse tako vršilo, kakor zahteva šolska postava, moral bi zdravstveni svet že zdavnej potrebno ukreniti, da se preseli šola v bolj pripraven kraj, nego je zdaj.

Te male vrstice naj blagovolé merodajni krogi dobrohotno vzeti v pretres in prepričati se, kako živo potrebno je, da se v zadevi šole in učnega napredka šolske mladine v Zatičini na bolje obrne.

Skrbimo za šolo, ker ona je temelj srečni bodočnosti srenje, dežele in države, — razširimo jo v trirazrednico, kajti tako bomo pri nas najdosvojnejši slavili spomin 40letnega vladanja, našega presvetlega cesarja, zaščitnika omike narodov.

veliko čast in slavo, kakor se je videlo, a vsem v radost in veselje. A župana ni bilo, ni in ne bode, kakor kaže, v naši vasi.

Ljudje smo Lušanje prav mirni. Če se vsake kvatre nekoikrat sprimemo in razbijemo kake dve, tri črepinje, minula nas je že drugi dan na vse zgodaj vsa jeza. Zato sem se čudil in čudil, da so se tam le na pomlad prav do grdega razongavili zaradi jedne deklet. Gotovo pregoreči fantje ali zavidljiva jej dekleta, ugiblujete pač Vi, gospod urednik! A ni tako. Punička res da je mlada in grda tudi ni, vendar bi si so se zaradi nje omožene žene in hladnokrvni možaki. Sam Bog ve, zakaj so ravno njo hoteli imeti povsod. Nekaj časa sem se prav tresel: bal sem se prav velike vojske, ki bi utegnila razrušiti v kupček prahu in pepela vso vas. A hvala Bogu, da že malo utiha; samo včasih še malo zagrmí. Če bi pa imelo biti kedaj prehudo, takrat Vam že naznamim, da se razvé in nam morebiti pošljejo nekoliko bataljonov na pomoč, da nas zmiré, če se ne bodo vojaki ravno uhali in lasali tam okolu kake meje.

Mirni so Lušanje, rekel sem. A so pa tudi korajžni. Tako nekako v sredi so: nemajo ni preveč hrabrosti ne preveč strahu. To se je zelo jasno videlo o tej priliki: Sam Bog ve, kako da je svoj

čas zašel in zablodil v naš kraj jeden balón ali vzuhoplov. Ravno pojemale so mu zadnje moči: Še se je malo vzdignil, zapihal, a koj omagal nazaj na zemljo. Tako se je vzdihujoč in mroč premikal in plazil okolu. Ljudje so se, kakor umevno, neznanosko preplašili in prestrašili. Videli še neso take stvari nikoli — Bog ve, kaka zver je. Menda sam „lintvern“, ka-li. Cel dan in cela noč so prečepeli doma za pečjó, a nazadnje so se močje vender toliko ohrabрили, da so se nekje zbrali in začeli razmišljati in sklepati, kako bi se v tej zadregi rešili. Belili so si glave in ugibali, da je menda njih duh še žulje dobil. „Skočimo nanj“, svetovali so nekateri, „da nam ta pošast ne uniči njiv in travnikov!“ Kako bi bilo, če bi se nam to zgodilo? Prodajali bi ne samo tistega prvorojenstvo kakor Job bratu Izaku za žlico leče, prodajali bi celo ženo in otroke za plesnivo skorjico. „Skočimo nanj!“ „E, bratec“, odgovarja drugi, „to ni kar tako. Če bi nas požrla, Bog — nas — reši — nesreč, ne bilo bi nam nikakor prav in dobro. Še o konci sveta, kadar bi angeli trobili k vesolnej sodbi, motali bi se mu mi Bog vedi kako po žleodci, da bi morebiti še zakasneli in bili v „kontumaci“ vrženi v pekel namesto vzeti v nebesa, ki bi bila že zaprta na večne čase. Ne, bolja zdrava koža nego pitan vol!“ Tako

so se ongavili močje in posebno se je menda ustil in jezikal Zidarjev Martinček, o katerem še živ krat ni slišal, da bi bil kedaj koga udaril, a letel je že večkrat, če je le kdo zacepetal z nogó. Ali kakor zajec ni tako boječ, da ne bi prišel zelja jest, tako tudi Martinček ni bil toliko plašan, da ne bi kedaj zinil kake mogočne in korajžne besede. „Od strahu še nikoli nesem umrl“, zavrnil je, če mu je kdo ponagajal. O tej priliki jih je menda tako unel, da je previdnejši Medved jih prav z veliko silo ovrl, da neso res hiteli na svoj strah in ga razmesarili. Hvala Bogu, da je bil prihodnja noč velik vihar in tresk. Drugo jutro so pokukavali skozi okna in videli, kako mrtvo leži in se ne gane kar nič. „Treščilo je vanj, treščilo“, govorili so, rešeni nesreče in bojazni, in od veselja hodili so drug drugemu srečo vošit, kakor še o novem letu neso vajeni. Potlej so šli in dobro zamakali vso to reč z vinom in malo pijani korajžili se tako dolgo, da so drugi dan sami že verjeli, da so „tisto hudo zver“ potokli in pobili in posekali in poklali in da se še sedaj s tem, kar na glas hvalijo, ali, kakor vidite, ne z vso pravico in resnico.

Toda klanjam se Vam za nekaj dnij udani Vam Muhoder.

Slavnim članom in vsem častitim prijateljem „Slov. pevskega društva!“

Čas hiti! Dan za dnevom, teden za tednom mini, in kmalu bomo stali pred dnevom, ki zahteva od nas, da pokažemo svojo moč, postavimo ugledu svojem nove podpore, da ne stopimo samo na oder, ka pokažemo svoj naroden ponos in spolnimo velik del narodnih svojih dolžnostij, — ampak pokazali bomo svetu, da čutimo lojalno in da nam je do tega, vredno slaviti štiridesetletnico Veličanstva — stali bomo pred 2. septembrom t. l. —

Da nam je mogoče ta dan svojo častno nalogo izpolniti, treba nam je mnogo združene moči, treba v prvi vrsti krepkega pevskega zbora. Tovariši in pevke! prihitite torej dne 2. septembra mnogobrojno iz vseh pokrajin mile Slovenije, darujte se za narod in njegov ponos in posvečite mu svoje pevske moči.

V vsakem najmanjšem kraju naj se razlegajo glasovi vrljih slavcev naših, naj se ondi, kjer je koli mogoče vadijo, pevci in pevke v zboru, vsak naj pristopi, ne jedna moč naj ne izostane in združeni stopijo naj v kolo, na delo, da bode čast naša tudi letos rešena.

Najzmožnejši prevzemo naj nalogo vežbanja, manj vajeni naj se ne bojijo truda. Tu naj se daruje čas, naj se loti vsak z veseljem dela, pozabljaj se za kratek čas vsakdanje skrbi, naj se odstranijo vse zapreke, pozabijo osebnosti, mejsebnosti mržnje in vse, kar bi hotelo škodovati stvari naši, ki sveta je in vzvišena.

Posebno polagali bi na srce častitim pevkam in pevcem, da se teške zборе vadijo v skupnih vajah. Družijo naj se posamezne moči v male zборе, ti naj se spoje se zbori bližnjih krajev i. t. d. Vsak separatizem škodoval bi naši stvari! Le na omejen način nam je mogoče doseči dovršenost v petji.

Poverjeniki vzlasti in vsi slavni člani na noge, da si pridobimo še novih močij, in potem na delo, na sveto delo pod geslom, ki nam jedino jamči dovoljen uspeh, pod geslom Njegovem, ki ga hočemo slaviti, namreč „Z združenimi močmi!“

Na veselo svidenje v Krškem!

Ptuj, koncem julija 1888.

Odbor slov. pevskega društva.

Domače stvari.

— (Vladika Strossmayer) odposlal je povodom devetstoletnice v Kijevu rektorju tamošnjega vseučilišča nastopni telegram: „Častim se najsrdačnijim veseljem prisustvovati današnji vaši svečanosti. Baština sv. Vladimira, sveta vjera, je uzkrsnica i život, svetlo i slava ruskoga naroda. Bog blagoslovi Rusiju, da jakošću vjere, uzornim životom, pomoću božjom in kršćanskim junačtvom uz svoje druge zadaće i onu najusvišeniju svjetsku misij izpuní, koju joj je Bog namienio. Tu su najiskrenije želje moga srca. Molim vas da budete tumač tih mojih objećaja kod ostale braće, koju prijateljski pozdravljam i otčinski blagoslivljam.“

— (Osobne vesti). Državnega pravdnika namestnik v Celji, Josip Reiter in okrajni sodnik v Mariboru dr. Emanuel Eminger, imenovana sta deželnega sodišča svetnikoma. — Gosp. dr. Petritschu pristavu pri c. kr. m. del. sodišči v Ljubljani, izročilo se je vodstvo okrajnega sodišča v Doberlvasi na Koroškem, dokler se ne vrne okrajni sodnik z dopusta.

— (K Sokolskim slavnostim.) Južna železnica dovolila je za udeležence Sokolske slavnosti za tretjino znižano vožnjo v II. III. razredu na progah: Beljak-Maribor Ljubljana, Čakovec-Pragarsko-Ljubljana, Zagreb-Zidanimost-Ljubljana, Reka-St. Peter-Ljubljana, Gorica-Brežina-Ljubljana. Listki veljavni bodo od 5. do 12. septembra ter bodo opravičevali za vožnjo z vsemi poštami vlakmi. Dobivali se bodo listki na vseh postajah imenovanih prog proti društvenim izkaznicam. Kdor torej želi k Sokolskim slavnostim priti v Ljubljano, oglasi naj se pravočasno pri „Sokolovem odboru“, da se mu doloži izkaznica.

— (Za tekmovalno telovadbo „Sokola“) povodom petindvajsetletnice je že namenjenih 14 krasnih, častnih daril.

— („Sokol“ Ljubljanski) priredil je večeraj zvečer na vrtu gostilnice „pri Zvezdi“ v spomin

Miroslavu Vilharju prav lep zabavni večer z obširnimi vsporedom. Izmed posamičnih točk omenjati nam je v prvi vrsti izbornega govora župana Grassellija. V kratkih, a jedrnatih potezah risal nam je zasluge Vilharjeve na pesniškem, glasbenem, dramskem in političnem polju in prav umestno opazal, kako težavne so bile razmere tedaj, ko je Vilhar z drugimi vred začel orati in preobrazovati narodno jedino. Govor Grassellijev bil je vsprejet z veliko pohvalo, kar se tiče pevskega dela, prijal nam je osobito četverspev Trtnik, Štamcar, Pucihar, Rabič. Prvi trije so že davno znani kot jako vrlji pevci, g. Rabič pa nam je bil nov, a njegov sonorni in krepki bas nas je najprijetneje presenetil. Vojaška godba domačega pešpolka pomnoževala je s svojim preciznim sviranjem splošno zabavo in izzivala veliko odoravanja in ploskanja. Veliko naudušenje vzbudil je telegram iz Plznja, kjer tamošnje telovadno društvo praznuje petindvajsetletnico svojega obstanka in kamor je tudi „Sokol Ljubljanski“ poslal deputacijo treh članov. Severni naši bratje vsprejeli so odposlance naše najsrčneje in nad 1000 zbranih čeških „Sokolov“ poslalo nam je brzoglasnim potom gromovit „Na zdar!“

— (Slovensko delavsko pevsko društvo „Slavec“) ki se odlikuje po svoji marljivosti in živahnosti, priredilo je večeraj v proslavo štiridesetletnice cesarjeve na Koslerjevem z narodnimi in cesarskimi zastavami in raznimi grbi okrašenem vrtu prelepo veselico, katere se je udeležilo mnogo občinstva. Program bil je raznovrsten in zabave je bilo dovolj, kakor za odrasle tako tudi za mladino, ki se je radovala pri raznih igrah, na posled pa pri umetelnem ognju. Vojaška godba pod vodstvom gospoda kapelnika Nemrave svirala je jako pridno in kakor običajno precizno, žela mnogo pohvale, ki je bila uprav frenetična, ko nam je za nameček dodala še par narodnih napevov. Slavnostni govor govoril je gospod Anton Trstenjak. Ko je svoj jako dobro sestavljeni in z navdušenjem vsprejeti govor končal s slavklici na presvetlega cesarja, zapela se je s spremljevanjem godbe cesarska pesem, katero je vse občinstvo stojé in razoglavo poslušalo, dočim so na bližnjem travniku pokali topiči. Zbor „Slavčev“, broječ do 40 pevcev, pronašal je pod vodstvom svojega novega pevovodje in priznanega veščaka g. viteza Janušovskega prav vrlo razne zборе, mej katerimi je seveda Nedvedov „Popotnik“ občinstvu najbolj v srce segal, kajti solo pel je gosp. Meden, ki baš „Popotnika“ poje tako, kakor nihče drugi. Dolžnost bi nam bila, baviti se še z drugimi točkami vsporeda, a slavnosti štiridesetletnice cesarjeve, vršče se na raznih krajih domovine naše, nakupičile so nam toliko gradiva, da moramo biti s prostorom štedljivi. Zatorej le še toliko, da je veselica „Slavčeva“ v vseh delih bila prav lepa in da sme društvo biti z njo zadovoljno biti jednako, kakor je bilo vse občinstvo.

— (Zlato poroko) bodeta jutri praznovala g. Friderik vitez Föderberg, umirovljeni davkar v Trzinu in njegova soproga.

— (Velik boj) bil je v soboto po noči na Brezovci pri Ljubljani Fantje iz Dragomera, Loga in Brezovice bili so se spoprijeli, bilo je vseh okoli 40. Boj bil je hud, kajti rabilo se je različno orodje z veliko srditostjo. Žeravčev Janez, 28 let star, pal je kot žrtev temu surovemu tepežu. Nekdo izmed fantov sunil ga je z nožem na desno stran v vrat. Suneč bil je smrten, kajti Žeravčev Janez je samo še vskliknil: „Jeden me je tako udaril, da ne morem več!“ potem pa se je opotekel in mrtev zgrudil na tla. Štiri fantje, mej njimi 3 Dragomerce, odpeljali so večeraj žandarmi v Ljubljano. Povod tepežu bila so dekleta in pa staro nasprotstvo.

— (Na Vrhnikih) praznovala se bode svečanost v spomin 40letnega vladanja Njega velečastva v nedeljo dne 26. avgusta t. l., ter se v tej zadevi že prav marljivo nabirajo prostovoljni doneski. Program svečanosti, ki se bode še le kasneje na drobno razglasil, obsegal bode slovesno sv. mašo, banket, ustanovitev trajnih ustanov, blagoslovljenje železnega mosta čez Ljubljano, ljudsko veselico, obdaranje šolske mladine in občno razvetljavo.

— (Vabilo) k slavnosti blagoslovljenja zastave cesarjevič Rudolfa vojaškega veteranskega društvo v Kamniku na Kranjskem, katera se bode vršila v nedeljo dne 12. avgusta 1888. Kumica zastavi bode visokoblagorodna gospa Emilija baronica Winkler. Vspored slavnosti: 1. V soboto dne 11. avgusta 1888 zvečer: Baklada in godba po

mestu. 2. V nedeljo dne 12. avgusta ob 4. uri zjutraj: Budnica, potem vsprejem došlih gostov pri urodu v mesto. 3. Ob 1/2 10 uri dopoldne: Zbiranje društev na vrtu pivarne. 4. Ob 10. uri dopoldne: Uvrstitev društev in deputacij po alfabetičnem redu na omenjenem vrtu. 5. Ob 1/2 11 uri: Odhod k slavnostni maši v farni cerkvi, blagoslovljenje zastave. Ob enem se gre po gospo kumico. 6. Ob 11. uri: Slavnostna maša v farni cerkvi, blagoslovljenje zastave, zabijanje žebeljev in izročitev zastave zastavevodji. Petje pri maši in blagoslovljenju prevzame iz prijaznosti tukajšnje pevske društvo „Lira“. 7. Defiliranje društev pred kumico in družimi dostojanstveniki, potem se zastave oddajo straži in po obhodu slavnost preneha. 8. Ob 3. uri popoldne: Skupna zabava in godbeni koncert v vrtu pivarne, zvečer razsvetljava vrta in umetelni ogenj. Ustopnina za osebo 20 kr.; udje in ptaja društva so ustoppine prosti. K prav obilni udeležbi k slavnosti vabi slavnostni odbor.

— (Vabilo k shodu) v slavnost štiridesetletnega vladanja našega presvetlega cesarja Frana Josipa I., katerega priredi podružnica sv. Cirila in Metoda za Beljak in okolico v nedeljo dne 12. avgusta t. l. na Brnci v prostorih gostilne g. pl. Kleinmayr-ja, pri lepem vremenu na vrtu, sicer v sobanah. Spored: 1. Nagovor predsednika. 2. Slavnostni govor; govori posestnik Julij pl. Kleinmayr. 3. Deklamacija: „Pozdrav Njega Velečastvu cesarju“. Oda po S. Gregorčičevi prirejena za to slavnost; deklamuje g. Jos. Treiber, stud. med. 4. „Prisega Rožanke“, deklamuje deklica Reg. Koman. 5. Poučni govor o živinozdravstvu; govori zdravnik Dular. 6. Šaljivi govor; govori posestnik Wuherer. Mej posameznimi točkami poje domači pevski zbor in igra domača godba. Shod se prične po blagoslovu ob 1/2 4. uri popoldne in je ustopp dovoljen samo udom in onim, ki hočejo k podružnici pristopiti. Po končanem sporedu bo domača zabava. Ker je shod jako važen, vabi k prav obilni udeležbi za podružnični odbor: Predsedništvo.

— (Vabilo k svečanosti,) katero priredi Ormoška čitalnica povodom štiridesetletnega vladanja našega presvetlega cesarja Frana Josipa I. v nedeljo 12. avgusta 1888 s sodelovanjem godbe c. kr. domačega pešpolka v Gradci št. 47 in moškega, ženskega in mešanega pevskega zbora Ormoškega okraja. Vspored dne 12. avgusta 1888: A. Ob 10. uri dopoldne slovesna sveta maša. B. Od 1/2 12. do 1/2 1. ure svira vojaška godba na glavnem trgu mesta Ormoškega. C. Koncert na Gršakovem vrtu tik čitalnice, ki se p. n. gostom otvori ob 3. uri popoldne. 1. Herold: Ouverture iz opere „Zampa“. 2. Dr. G. Ipavec: „Pozdrav“, mešan zbor. 3. Slavnostni govor. 4. Cesarska pesem. 5. Ivanovici: „Donauwellen“, valček. 6. M. Vilhar: „Slavjanska“, moški zbor. 7. Yradier: „La Paloma“, meksikanska narodna pesem. 8. A. Nedvéd: „Najaz v planinski raj“, mešan zbor. 9. J. F. Wagner: „Gass'fah'r'n“, polka francoska. 10. A. Hajdrih: „V tihi noči“, moški četverspev. 11. Rossini: Arija iz „Stabat mater“. 12. „Sarafan“, mešan oktet. Narodna pesem. 13. Meyerbeer: Fantazija iz opere „Hugenotten“. 14. Dr. G. Ipavec: „Slovenka sem“, ženski zbor. 15. J. F. Wagner: Novo: „In der Operette“, veliki potpourri. 16. F. S. Vilhar: „Bojna pjesma“, moški zbor. C. Po končanem koncertu ples v čitalnični dvorani, na vrtu pa ob enem godba. Ustopnina h koncertu in plesu za osebo 30 kr. Svečanost se vrši, če je vreme tudi neugodno. Odbor.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Krakovo 5. avgusta. Z dežele prihajajo tužne vesti o povodnjih. Vihar porušil več hiš na deželi in več mostov. V Tromki ubila strela dva kmeta.

Petersburg 5. avgusta. Sibirsko vseučilišče v Tomsu se je večeraj otvorilo. — Iz zapadne Rusije, zlasti iz nižin ob Visli in iz Minska javljajo se povodnji.

Rim 5. avgusta. Na liparijskem otoku „Vulcano“, ne severu od Sicilije, odprlo se je večeraj nenadoma žrelo, bruhajoče dim in drobno kamenje. Današnji novi izbruh preplašil je prebivalstvo. Prefekt odposlal je ladijo in uradnike, rešit bedne prebivalce. Telegrafska zveza pretrgana. Misli se, da so telegrafski drogi zgoreli.

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji (331-179)
za vse leto gld. 4.60; za pol leta
gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Tuji:

1. avgusta.

Pri **Stonu**: Kotzbeek iz Gradca. — Struch z Dunaja.
Schwarz iz Solnograda. — Leustek iz Zagreba. — Polutka
iz ? — Winkler iz Beljaka. — Kubitschek z Dunaja.
Pri **Malič**: Schneller iz Tarvisa. — Hednig iz
iz Galicije. — Kuralt iz Pulja. — Jalbitz iz Trsta.
Pri **južnem kolodvoru**: Borštnik iz Dubrovnika.
Jugovic iz Zagreba.
Pri **avstrijskem cesarju**: Segner z Dunaja.

Umrli so v Ljubljani:

4. avgusta: Matevž Škerl, delavčev sin, 9 dni, Stre-
liške ulice št. 3, za božjastjo.
v deželnej bolnici:
2. avgusta: Tomaž Sušnik, duinar, 28 let, za plu-
nim edemom.
4. avgusta: Jakob Brenčič, gostač, 68 let, za lara-
rom v črevih. — Mina Berčič, delavka, 42 let, vsled mr-
zlice.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opa- zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem- peratura	Ve- trovi	Nebo	Mo- krina v mm.
4. avg.	7. zjutraj	740.5 mm.	15.3° C	sl. svz.	obl.	0.3 mm.
	2. popol.	739.6 mm.	20.8° C	sl. zah.	d. jas.	
	9. zvečer	739.9 mm.	15.4° C	sl. szh.	jas.	dežja.
5. avg.	7. zjutraj	738.8 mm.	18.2° C	sl. jz.	d. jas.	3.2 mm.
	2. popol.	734.7 mm.	22.2° C	sl. jz.	obl.	
	9. zvečer	731.6 mm.	17.7° C	z. jz.	obl.	dežja.

Srednja temperatura 17.2° in 19.4°, za 2.6° in 0.4°
pod normalom.

Dunajska borza

dné 6. avgusta t. l.
(Izvirno telegrafsko poročilo.)

	včeraj	—	danes
Papirna renta	gld. 81.85	—	gld. 81.85
Srebrna renta	82.45	—	82.35
Zlata renta	111.55	—	111.55
5% marcna renta	97.—	—	97.20
Akcije narodne banke	869.—	—	865.—
Kreditne akcije	313.70	—	314.10
London	123.55	—	123.60
Srebro	—	—	—
Napol.	9.76	—	9.77 1/2
C kr. cekini	5.82	—	5.82
Nemške marke	60.35	—	60.37
4/4 državne srečke iz l. 1854	250 gld.	133	gld. — kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	168	70
Ogerska zlata renta 4%	101	55	—
Ogerska papirna renta 5%	91	20	—
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	105	50	—
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	120	30
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	123	50	—
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	—	—	—
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	100	—	—
Kreditne srečke	100 gld.	183	25
Rudolfove srečke	10	21	—
Akcije anglo-avstr. banke	120	109	—
Tramway-društ. velj. 170 gld. a v.	126	50	—

Poslano.

(10-29)

GLAVNO SKLADIŠTE
MATTONIJEVE
GISSHÜBLER
najčistije lužne
KISELINE
poznate kas najbolje okrepljujoče piče,
I kas izkušan lek proti trajnom kašlju plućevine I
želudca boleati grkljana I proti mēurnim kataru,
HINKE MATTONIJA
Karlovi vari i Widn.

Pivo v steklenicah

(449-25)

prodaja

BIERMAIER v Ljubljani.

Pisar

z lepo pisavo vsprejme se v odvetniško pisarno.

Ponudbe naj se pošljejo upravnistvu tega lista pod
„Dr. S.“.

Kočevsko

okrajno glavarstvo.

Zemljepisno-zgodovinski spis.

Spisala

Št. Tomšič in Fr. Ivanc.

Ta res hvalevredna knjiga dobiti je pri gospodu
Antonu Lapajnetu, učitelji v Ribnici, in v Narodni
Tiskarni v Ljubljani po 55 kr., s pošto 5 kr. več.

Debelost, medlost se po novejši metodi gotovo odpra-
vita. Vse kožne bolezni, kot grinte, žoltina, ogrei,
pege, rdeče nosove in roke, bolezni las se radikalno
ozdravijo. Pike od osepne in kocine po obrazu se
za zmiraj odstranijo. V vsakem kosmetičnem vpra-
šanji daje se svet. Navodi, kako se zdraviti, dajo
se pismeno, če se vse obširno poroči in se priloži
marka za odpis v pismu z naslovom: (346-13)
„Hygiea-Officin“ Breslau II.

ZBIRKA DOMAČIH ZDRAVIL, kakor jih rabi slovenski narod.

S poljudnim opisom človeškega telesa.

Izdal in založil Dragotin Hribar.

Odobril br. **Edvard Benedičič**, nadzdravnik usmiljenih bratov
v Št. Vidu na Koroškem.

Ta slovenskemu narodu zelo koristna knjižica dobiti je v
„NARODNI TISKARNI“ v Ljubljani, Gospodske ulice št. 12. —
Stane 40 kr., po pošti 45 kr.

„THE GRESHAM“

zavarovalno društvo za življenje v Londonu.

Filijala za Avstrijo:

Filijala za Ogersko:

Dunaj, Giselastrasse št. 1, i Pešta, Franz-Josefsplatz
v hiši društva.

št. 5 in 6, v hiši društva.

Društvena aktiva	frank.	97,872,236.55
Letni dohodki na premijah in obrestih dné 30. junija 1887	—	18,678,393.10
Izplačitve zavarovalnin in rent in zakupnin itd. za obstanka dru- štva (1848) več kot.	—	191,108,220.84
V slednjeji dvanajstmesecnej poslovalnej perijodi uložilo se je pri društvu za	—	58,038,225.—
novih ponudb, vsled česar znaša skupni znesek za obstanka društva na uloženi ponudbah več kot.	—	1,510,786,529.58

Prospekte in druga razjasnila daje

Glavna agentura v Ljubljani, na Tržaški cesti št. 3, II. nadstropje
pri **Guido Zeschkotu.** (300-3)

C. kr. priv.

prva avstrijsko-ogerska tovarna za harmonije Al. Hugo Lhota v Kraljevem gradcu

priporoča svoje harmonije, ki so na najboljšem glasu, po najnižjih cenah (ele-
gantni harmonij za salon, iz orehovega lesa, 3 sprem.) po 70 gld. in višje ter je
razpošilja franko na vse železniške postaje avstro-ogerske države.

Velečastiti duhovščini in p. n. častitim učiteljem tudi na mesečne obroke
po 5 gld., zadatja (na obroke) 10 gld. — Permanenčna razstava nad 100
harmonijev najnovejše konstrukcije. — Ilustrovani ceniki gratis in franko. —
Jamstvo za pet let. (507-4)

Hitra in gotova

pomoč boleznim v želodci in njih posledicam.

Vzdržanja zdravja

obstoji jedino v tem, da se vzdrži in pospešuje dobro prebavljenje, kajti to je glavni
pogoj zdravja in telesne in duševne kreposti. Najboljše domače sredstvo, da se
prebavljenje uravna, da se pravo mešanje krvi doseže, da se odstranijo sprideni in
slabi deli krvi, je že več let splošno znani in priljubljeni

dr. Rosov zdravilni balzam.

Izdelan je iz najboljših, krepilno zdravilnih zelišč jako skrbno, upliva uspešno
pri vseh težavah pri prebavljenju, osobito pri slabem apetitu, napetji, bljevanji, telesnih
in želodčnih boleznih, pri krči v želodci, pri prenapolnjenju želodca z jedmi, zaslinjenju,
krenem natoku, hemeroidah, ženskih bolečinah, pri bolečinah v črevih, hipohondriji in
melanholiji (vsled motenja prebave); isti oživlja vso delavnost prebave, napravlja kri
zdravo in čisto in telesu da zopet prejšnjo moč in zdravje. Vsled tega svojega izvr-
snega upliva je zdaj gotovo in priznано ljudsko domače sredstvo postal
in se splošno razširil.

1 steklenica 50 kr., 2 steklenici 1 gld.

Na tisoče pisem v priznanje je na razgled pripravljenih. Razpošilja se na
frankirane dopise na vse kraje proti postnemu povzetju svote.

Svarjenje!

Da se izogne prevari, opozarjam, da je vsaka steklenica „dr. Rosovega
zdravilnega balzama“ po meni prirejena in v moder karton zavita, ima na strani
napis: „Dr. Rosov zdravilni balzam iz lekarne „pri črnem orlu“ B. Fragnerja,
Praga 205-3“ v nemščini, češčini, madjarščini in francoščini, na pročelji pa na-
tisneno mojo zakonito varovano varstveno znamko.

Pravi

dr. Rosov zdravilni balzam

dobi se samo v glavnej zalogi

B. FRAGNER-ja, lekarna „pri črnem orlu“,

Praga, št. 205-3.

V Ljubljani: **G. Piccoli**, lekar; **Vilj. Mayr**, lekar; **Eras. Birschtitz**, lekar;
Jos. Svoboda, lekar; **U. pl. Trnkoczy**, lekar. V Postojini: **Fr. Baocariolch**,
lekar. V Kranji: **K. Savnik**, lekar. V Novem Mestu: **Dom. Rizzoli**, lekar;
Ferd. Haika, lekar. V Kamniku: **Jos. Močnik**, lekar. V Gorici: **G. Chri-
stofoletti**, lekar; **A. de Gironcoli**, lekar; **B. Kürner**, lekar; **G. B. Pon-
toni**, lekar.

Vse lekarne v Avstro-Ogerskej imajo zalogo tega zdravilnega
balzama.

Tam se tudi dobi s na tisoče zahvalnih pisem priznано:

Pražko domače mazilo

zoper bule, rane in vnetje vsake vrste.

Rabi se, če se ženam prasa unamejo ali strdijo, pri oteklinah vsake vrste,
pri črvu v prstu in pri zanohtnici, če se roko ali nogo zvije, pri morskeje mrtvi
kosti, zoper revmatične otekline, kronično unetje v kolenih, rokah in ledjih, zoper
potne noge, pri razpokanih rokah, zoper odprte rane na nogah in na vsakem delu
telesa sploh, vnetej oteklini.

Vse bule, otekline in utrdine ozdravi v kratkem, če se gnoji, izvleče von
ves gnoj ter v kratkem ozdravi.

V škafčicah po 25 in 35 kr.

(178-10)

SVARILLO! Ker se Praško univerzalno mazilo od več strani ponareja, opozar-
jam, da ga po pravem receptu le jaz izdelujem. Pristno je samo,
če imajo rumene škafčice, v katerih je mazilo, nauk, kako je rabiti, na rudečem
papirji tiskan v devetih jezikih in so zavite v svetlomodr karton, ki ima natis-
njeno varstveno znamko.

Balzam za uho.

Skušeno in po mnogih poskusih kot najzanejaljivejše sredstvo znano, odstrani
naglušost, in po njem se dobi popolno že zgubljen sluh. 1 sklenica 1 gld. av. velj.